

VUI VẺ PHẢI ĐƯỢC CHIA SẺ, ĐÓ LÀ TÌNH YÊU^[1]

● Thạch Anh SB64

Thêm một lần nữa anh em cựu chủng sinh (CCS) Sao Biển lớp 64 được gần bên nhau.

Đây là lần thứ tư lớp chúng tôi hội ngộ, lần đầu trong đợt Hội ngộ chung 50 năm, lần thứ hai vào dịp CCS Sao Biển họp mặt 55 năm tại Nha Thành, lần thứ ba là năm 2014 tại Đà Lạt sương mù kỷ niệm 50 năm lớp 64 biết mặt nhau. Lần thứ tư hội ngộ, từ ngày 7/7 đến 9/7 năm 2015 tại Phan Thiết. Đó là Nhà Thờ giáo xứ Tâm Hưng, xứ đạo có trên 300 năm tuổi với số giáo dân hơn 5.000 người, có cha chính xứ là LM Hoàng Minh Hùng lớp SB64, đây cũng là quê hương của bạn Hậu cùng lớp.

Nói đến Phan Thiết thì cả nước Việt Nam ai cũng biết, ít ra biết vì mùi nước mắm thoang thoảng khi xe

1. Osho, nhà huyền môn nổi tiếng Ấn Độ.

đi qua khu vực bắc thành phố này. Người nước ngoài biết đến Phan Thiết nhờ có điểm du lịch nổi tiếng Mũi Né. Nhưng với Phan Thiết còn có những cánh đồng trái cây thanh long bạt ngàn vào ban ngày, sáng trưng lúc ban đêm.

Đúng hẹn chúng tôi có mặt tại giáo xứ Tâm Hưng, anh em tay bắt mặt mừng, những khuôn mặt rạng rỡ vui tươi chào đón nhau sau 365 ngày xa cách. Dự hội ngộ với 64, Cha Hùng trực tiếp mời bạn Sơn, Khuê 67, Khánh 69, Đức 72 (vùng Phan Thiết); khách VIP là đại diện vùng Sài Gòn & Phụ Cận: Linh 73 và Tuấn 74.

Tất cả anh em Sao Biển đón chào cha phó và Hội đồng mục vụ giáo xứ Tâm Hưng cùng tham dự sinh hoạt. Thuyền trưởng 64 Cao Kỳ Hương thỏ thẻ tuyên bố khai mạc hội ngộ. Cha Hùng đọc kinh, chúc mừng mọi người đến thăm Tâm Hưng và không giấu diếm niềm vui thứ hai - mừng cho “người liệt giọng nói lại được”, cảm tạ Chúa đã cho Cha an toàn sau ca mổ “cắt cuống họng”. Aanh em vui bảo nhau: “Chúa vẫn còn thương, cho Cha Hùng hút thuốc lá.” Bữa cơm chiều thân tình diễn ra thật hoan hỉ. Gần cuối giờ, Anh chị em lớp 64 xin phép mọi người nhóm họp nội bộ và chúng tôi tạm rời xa Tâm Hưng lúc 21 giờ đêm.

Như chương trình đã định, anh em chúng tôi tới Chòi Sao Biển Phan Thiết, nơi có người anh lớp SB60 đang chuẩn bị “thỏ béo” đón các em về. Chòi Sao Biển một lần nữa vang tiếng ca vui. Anh Tôn chòi trưởng thoãn thoắt đi lại phục vụ lấy ly, rót bia cho từng anh chị em chúng tôi. Lúc nào anh cũng cười vui và đùa

giỡn với từng người đến mức dường như không ai có thể nhớ cách đây vài tuần lễ anh vừa phải phẫu thuật cái “hòn”... bi. Khi ngã bệnh, anh giấu tất cả mọi người, khi hết đau bệnh anh lại đón tiếp tất cả những ai đến “quây phá” gia trang mình. Trong đoàn 64 kỳ này có được 4 mẹ bề trên nhưng các mẹ thất nghiệp, không được phân công làm món gì cả, vì hai đứa con nuôi của anh Chòi trưởng quá giỏi đảm nhận tất cả công việc. Các mẹ bề trên phải ngồi mâm riêng vì hết chỗ nơi chính điện. Mong các mẹ cảm thông.

Bữa tiệc càng về cuối thì rượu cũng đã hết, mọi người lúng lúng tìm rượu. Không có, không còn chai nào... Tuấn SB74 bò vào bên trong gầm tủ đựng nước mắm, xì dầu... đựng phải một chai gì đó. Im lặng! Anh Chòi trưởng cũng đi tìm rượu cho anh em... Anh nói chỉ còn chờ phép lạ may ra. Ai đó đứng lên múa tay miệng đọc thần chú “Úm ba la...” Tuấn 74 lôi từ gầm bếp một chai đẹp tựa chai rượu. Anh em bảo đó là nước mắm nhĩ đặc biệt. Chòi trưởng cũng tưởng là nước mắm. Cha Hùng cầm chai đưa lên tuyên bố đó là rượu đặc biệt. Chòi trưởng xác nhận, chai này đúng là rượu nhưng cách nay hai năm phải cất giấu chú Thiện vì chú ấy chỉ uống không chịu ăn; giấu kỹ quá quên luôn. Chai rượu năm 1989 ngon thật.

Tiếng reo điện thoại của anh Trân vang lên, cấp cứu thằng Vi-Lô! Anh chàng này bị “very goutte” nên đang trú tại khách sạn cùng với vợ, không đến Chòi Sao Biển cũng không về nhà. Thế là biết rồi, lâu lâu hai vợ chồng bỏ nhà dẫn nhau ra khách sạn

hưởng trăng mật nên nửa chừng bị gout. Thay vì kêu xe cứu thương lại réo gọi bạn Trần. Anh Chòi trưởng phải nhờ đến bạn Đức SB72 mang thuốc ra tận khách sạn cho Vi-Lô trị cái gout.

Chương trình đêm muộn bắt đầu khi nhiều người đã đi ngủ, còn lại vài anh em tra tấn nhau, hát hò tán phét trong khi anh Chòi trưởng chuẩn bị món cháo gà cho mọi người vào hôm sau. Đến hơn 1 giờ sáng căn Chòi Sao Biển êm đềm lắng đọng đưa mọi người vào giấc ngủ nồng say.

Sáng sớm ngày 8/7 chúng tôi cùng nhau dâng Thánh lễ Misa tại Chòi Sao biển, ăn sáng xong đi thăm đồi cát, ngắm biển Hòn Rom. Kế tiếp chúng tôi đến Nhà thờ Rạng, Mũi Né Phan Thiết. Nhà thờ Rạng nhỏ bé nhưng có khu nghỉ ngơi sát bờ biển rộng thênh thang. Chúng tôi được ngụ tại đây, vui chơi, hàn huyên tâm sự đến tận 23 giờ đêm.

Qua ngày 9/7 được Cha sở Nhà Thờ Rạng cho phép và các Dì Phước giúp đỡ, chúng tôi lại cùng nhau dâng Thánh lễ Misa lúc 6 giờ sáng. Anh chị em chia tay sau bữa điểm tâm, một xuôi về phía Nam có thuyền trưởng - nhạc sĩ Cao Kỳ Hương, Cha Trông, lão nông dân..., nhóm hai trở về Tâm Hưng có cha Hải, Cha Hùng..., mọi người cùng đi thăm mộ Thầy Nguyễn Cao Cầu, uống rượu Nho rồi lên đường bắc tiến.

Điều dễ nhận ra với lớp SB64 là không chơi vui chơi quá độ; không tiệc tùng cao sang; không nhậu nhẹt bí tỉ mà là tấm lòng sâu lắng anh em hướng về

nhau thân tình ruột thịt như anh em cùng Cha cùng Mẹ. Hình ảnh gần gũi thân thương là các LM 64 lo cho anh em mọi việc. Hình ảnh ấn tượng là bạn Võ Trân cho dù mắt mờ vì mới mổ cườm vẫn cố chạy đến nhà để chờ bạn Thanh Pierre đi hội ngộ, trời tối dần đường bờ nương nhỏ trơn trượt dễ lán nhào xuống ruộng, Trân vẫn cứ đi tìm bạn. Thế là người bạn khó tính hiện diện với lớp sau bao lần lánh mặt.

Tìm nhau, một nhu cầu của con người cũng là của anh em CCS Sao Biển. Khi đã **Gọi nhau hai tìm thấy nhau, tâm tình chia sẻ nhiều chuyện, chúng tôi lại rất thích hội tụ bên nhau** quanh Thánh lễ Misa, năm nay lớp có ba linh mục cùng dâng Thánh lễ sốt sáng; ấm cúng (cha Trông, Hải, Hùng). Nhận ra điều này đơn giản mà thật diệu kỳ!

Vâng, diệu kỳ đến mức ai cũng dễ trở nên thánh thiện! Nơi nào có linh mục cũng có

Thánh lễ nhưng tham dự Thánh lễ do chính anh em bạn mình cử hành vẫn có gì đó nao nao ấm áp và tự hào, và linh mục cũng hoan hỉ vì cùng dâng Thánh lễ với bạn học năm xưa! Lớp chúng tôi vẫn tham lam “ước mong sao vào hội ngộ nào đó, có đủ sáu linh mục và một thầy dòng hiện diện cùng dâng Thánh lễ với nhau”. Gặp nhau tặng và tục trở về tuổi thơ.

**Gọi nhau hai
chữ “mày, tao”
trao cho nhau
nụ cười vui
về làm trẻ cái
tuổi đang già
bắt nguồn từ
sự chia sẻ của
chính bạn, như
Osho (*) viết:
“Vui về phải
được chia sẻ...”**

“Hãy như trẻ thơ vì Nước Thiên đàng là của chúng”, là trẻ thơ về được quê hương! Khi được dự Tiệc Thánh do chính bạn của mình chủ sự, tâm hồn dường như trẻ lại, thật thăng hoa. Nơi đây, quê hương xuất hiện trong khoảnh khắc đầy ấp yêu thương.

Những linh mục của chúng ta, “lâu lâu lâu ta mới gặp một lần” những thằng bạn thời xa xưa đó, tha hồ đùa giỡn, thả lỏng hết mình: “tao nói mày nghe, mày kể tao nghe...” Ôi thân thương chất ngất, râm ran cả đêm thả hồn trở về tuổi thơ khi cuộc đời đã bước vào bóng chiều. Vậy không đợi cứ “Lâu Lâu Lâu...” mà “mỗi năm đến hè... ta lại về quê”, ai cũng khoái. Năm 2016 Lớp SB64 đã quyết định hội ngộ lần thứ 5 tại Vạn Giã, Khánh Hòa.

Tìm gặp nhau sau chừng ấy năm dài, chắc phải có nhiều dị biệt do hoàn cảnh, nhưng anh em biết chấp nhận những khác biệt của nhau, biết hướng về nhau, hy vọng tuổi già của chúng ta mãi mãi vẫn xanh tươi. Mong các bạn chưa về chơi với lớp mà có dịp, hãy cố về dù một lần trong đời.

Gọi nhau hai chữ “mày, tao” trao cho nhau nụ cười vui vẻ làm trẻ cái tuổi đang già bắt nguồn từ sự chia sẻ của chính bạn, như Osho (*) viết:

“Vui vẻ phải được chia sẻ; bằng việc chia sẻ nó bạn được nhẹ gánh, bằng việc chia sẻ nó bạn tìm thấy những nguồn mới mở ra bên trong bạn, những dòng suối mới, dòng nước mới. Việc chia sẻ vui vẻ đó là tình yêu.”Ω

Tháng 7 năm 2015